

Stanisława Hoczyk-Siwkowa

Szczebrzeszyn, woj. zamojskie. Stanowiska 1 i 2

Informator Archeologiczny : badania 16, 227-228

1982

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

STRZELNO
woj.bydgoskie
Stanowisko 1

patrz
późne średniowiecze

SULEJÓW-PODKLASZTORZE, gm.Sulejów
woj.piotrkowskie
Stanowisko 4a

Muzeum Archeologiczne
i Etnograficzne w Łodzi

Badania prowadził mgr Mieczysław Góra. Finansował WKZ w Piotrkowie Trybunalskim. Pierwszy sezon badań. Osada otwarta z okresu wczesnego średniowiecza /XII w./.

Wieloletnie badania wykopaliskowe w rejonie Sulejowa wskazują, że mamy tu do czynienia z bardzo intensywnym występowaniem wczesnośredniowiecznych obiektów osadniczych. Penetracji terenowej poddano obszary wyższej terasy nadpłycicznej w miejscowościach Zarzęcin i Sulejów-Podklasztorze. Podczas poszukiwań stosowano głównie metodę wierceń świdrem geologicznym. Znalezione w sumie trzy jamy wczesnośredniowieczne: dwie w Zarzęcinie, stanowisko 2, na polu ob.Jana Pielasa obok stodoły oraz jedną jamę w Sulejowie-Podklasztorze, stanowisko 4a, położoną zaledwie 250 m na północny zachód od klasztoru i około 500 m na południe od przebadanej już w latach ubiegłych, wczesnośredniowiecznej osady produkcyjnej w Sulejowie-Piaskach, stanowisko 4. Jamę obok klasztoru przebadano metodą wykopaliskową. Po zdjęciu warstwy ornej na tle jasnożółtego piasku zarysowała się duża jama o wymiarach 2 x 3 m i głębokości 80 cm od powierzchni ziemi. W jej wypełnisku znaleziono liczne ułamki naczyń glinianych, polepę, kości zwierzęce, przęślik gliniany, kabłączek brązowy i nóż żelazny. Zabytki te pozwalają określić chronologię obiektu na XII wiek.

Dokumentacja i zabytki znajdują się w Muzeum Etnograficznym i Archeologicznym w Łodzi.

Badania będą kontynuowane.

SZCZEBRZESZYN
woj.zamojskie
Stanowiska 1 i 2

Uniwersytet Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie
Zakład Archeologii Polski

Badania prowadziła dr Stanisława Hoczyk-Siwkova. Finansował: WKZ w Zamościu, Urząd Miasta i Gminy w Szczepieszynie. Czwarty sezon badań. Stanowisko wielokulturowe.

Badania prowadzone były na wzgórzu zamkowym i przy cerkwi unickiej z XVI wieku.

Stanowisko 1 - na wzgórzu odsłonięto dalszą część muru nr 1, który, jak stwierdzono w ubiegłym roku, został

zniszczony podczas wznoszenia fundamentów obecnie stojącego budynku, stanowiącego pozostałość zamku szczebrzeskiego. Traktować go więc należy, jako element najstarszej zabudowy murowanej na wzgórzu. Na podstawie obserwacji przeprowadzonych w wykopie 17 D stwierdzić można, że mur od strony południowej rozebrany został w XVI wieku.

Stanowisko 2 - w wykopach założonych przy cerkwi unickiej stwierdzono występowanie elementów architektonicznych, które można łączyć ze starszą fazą obecnie stojącego budynku. Przy południowej ścianie budynku odkryto mur kamienny w kształcie absydy, podobny znajduje się również po stronie przeciwległej cerkwi, przy jej ścianie północnej.

Badania będą kontynuowane.

TARNOWIEC, gm. Tarnów
woj. tarnowskie
Stanowisko 1

patrz
epoka brązu

TCZEW-Stare Miasto
woj. gdańskie
Sektor C

Muzeum Archeologiczne
w Gdańsku

Badania prowadził mgr Mieczysław Haftka przy współpracy mgr. Jerzego Żmijewskiego. Finansował Urząd Miejski w Tczewie. Drugi sezon badań. Osada miejska /poł. XIII w./ klasztor dominikanów /koniec XIII wieku/.

W czterech wytyczonych wykopach w obrębie częściowo zachowanej zabudowy dawnego klasztoru, odsłonięto fragmenty kilku dalszych obiektów murowanych o różnej chronologii.

Ustalono szerokość skrzydła północnego klasztoru, która wynosiła 11 m. Fundament muru obwodowego skrzydła północnego został zbudowany z kamieni polnych, we wkopie w warstwę kulturową, na cienkuteńkiej wylewce zaprawy. Po rozbiórce skrzydła północnego, w jego szerokości, postawiono przypuszczalnie w XVII-XVIII wieku drugi, znacznie mniejszy budynek o nieustalonej do tej pory funkcji. Obok niego, a także tuż przy fundamentach obecnej zakrystii kościoła poddominikańskiego odsłonięto szereg pochówków szkieletowych, datowanych roboczo na XVII wiek. Drugą grupę pochówków stanowiły szkielety zalegające w warstwie VI, wokół których rysowały się ślady trumien. Wstępnie datować je można najwcześniej na XIV wiek, kiedy teren ten należał już do klasztoru, ale jeszcze przed pobudowaniem skrzydła północnego. Równocześnie podjęto badania architektoniczne, skoncentrowane głównie w obrębie klatki schodowej, prowadzącej z zakrystii na strych kościoła. Odsłonięto zamurowany w XIX wieku barokowy portal, zdobiący bezpośrednio przejście z ww. klatki schodowej do prezbiterium. Dalsze odkrytki architektoniczne